

Jeg havde ogsaa tænkt mig, ligesom det ærede Medlem fra Esbjerg, og som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds gjorde det indtil i Gaar, at denne Sag kunde være gaaet meget hurtigt gennem Folketinget. Men der er jo siden sket det, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har offentliggjort et helt nyt Grundlovsforslag, og jeg mener dog, at der kunde være Grund til at faa Klarhed over, hvorvidt man fra det Partis Side, som det ærede Medlem fra Ringkøbing er Formand for, endnu staar paa det gamle Grundlag eller virkelig kunde ønske at gaa over paa et helt nyt Grundlag og navnlig gaa over til at drage ind under Grundlovssendringen en hel Del mere, lige stik mod den Advarsel, som den højtærede foregaaende Konseilspræsident, Klaus Berntsen, fremkom med ved Begyndelsen af Forhandlingen i Fjor: at man ikke skulde drage mere ind under Sagen, for at det ikke skulde virke forstyrrende. Jeg kunde have Lyst til at høre, hvorledes det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) og det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) stiller sig til dette Spørgsmaal. Og paa Grundlag af, hvad der maatte fremkomme senere under Forhandlingen, vil det jo være rigtigst at tage sin Stilling med Hensyn til, om der skal nedsættes Udvalg eller ikke. Mit Ønske er, at denne Sag skulde gaa hurtigst muligt gennem Folketinget, men det er ogsaa mit Ønske, at man skal staa klart overfor det nye Spørgsmaal, som er dukket op, saa det ikke pludselig kastes ind oppe i Ländstinget, men at man allerede herfra har Klarhed over, hvordan det Parti, som det ærede Medlem fra Ringkøbing er Formand for, stiller sig til dette Forslag.

Jeg skal slutte med at gøre den tidligere Konseilspræsident Klaus Berntsens Ord til mine, de smukke Ord, hvormed han sluttede sin Forelæggelsestale: at vi maatte føle os her i denne Sag ikke som Partigængere, men som Folkets Repræsentanter, og udtale Haabet om, at vi nu maa være kommet ud over Ordenes Stade og maa komme snarest til Handling, at vi virkelig maa faa denne Sag ført igennem til Velsignelse for det danske Folk, at vi maa faa gennemført en Forfatning, som kan blive en mægtig Løftestang for en virkelig dybtgaaende social Reformlovgivning her i vort Land, saa at vi kan hjælpe de mange Tusinder, som rundt omkring lever deres Liv under de usleste Vilkaar, og dermed hjælpe i Virkeligheden hele det danske Folk. Thi deri har Præsten, som talte

ovre i Marmorkirken, i Virkeligheden Ret, selv om det ikke er gaaet op for alle: Ingen kan have det godt, naar der er Tusinder, som har det ilde.

Ellinger: Folketingsvalget den 20. Maj gik for Højres Vedkommende med Hensyn til det afgivne Stemmetail, saaledes som vi ventede det, og med Hensyn til Antallet af Mandater, saaledes som vi maatte befrygte det. Den loyale og selvforntøgende Støtte, som Højre ved Valget i 1910 ydede Venstre, kunde, som Forholdene laa, ikke gentages i Aar, en Støtte, som efterfulgtes af en ikke mindre loyal Støtte til det foregaaende Ministerium til at bringe Orden i Statens Finanser, en Orden, som den nuværende højtærede Finansminister jo i høj Grad kan glæde sig over.

Ved det, der passerede i den korte Sommersamling, er der for mig ikke Grund til at dvæle videre. Efter at Tingets største Parti havde vægret sig ved at fortsætte som det førende i Forfatningssagen, overtog jo Medlemmer af det Parti, som er det mindste i Landet, Ministeriet, og man maa jo formode, at de Stakler ligefrem lod sig tvinge frem til de Poster, som de nu er Indehavere af. Det har forundret mig noget for kort Tid siden at se, at der paa offentlige Møder fra Venstremænds Side — og Venstremænd, som maa antages at vide Besked — er blevet sagt, at dersom blot de Radikale ikke havde ladet sig tvinge til at overtage Ministeriet, vilde Venstre have været villigt til at fortsætte ved Hjælp af et andet Ministerium end det foregaaende. Jeg siger, at det har forbavset mig noget; thi hvis det er rigtigt, hvad de paagældende har udtalt, saa forekommer det mig, at det er en noget underlig Maade, man har leget Skjul med hinanden paa i Sommersamlingen: de, der nok vilde, de vilde ikke, og de, der ikke vilde, vilde nok, og de skulde. Det synes jeg er en højt mærkelig Forestilling.

Ministeriet har jo nu forelagt Grundlovsforslaget i den Skikkelse, i hvilken det forlod Tinget i Fjor; og Valgretslovsforslaget i den Skikkelse, det vilde have faaet, hvis det var blevet ført igennem her nede i Tinget; og saavel før denne Samling begyndte som ogsaa i Forgaars udtalte jo den højtærede Konseilspræsident Ønsket om, at vi hurtigst muligt fik Sagen færdig her i dette Ting, saa at den kunde komme op i det andet Ting. Det er altsaa aabenbart, eller var da i alt Fald, Mening, at denne Behandling skulde være i det væsentlige en formel Behandling. Nu har